RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE Xe KAMER

A R R E S T

nr. 223.081 van 29 maart 2013
in de zaak A. 207.737/X-15.334.

In zake : 1. Dries HEIJLEN
2. de b.v.b.a. DE NIEUWE SMID
beide woonplaats kiezend te 2590 BERLAAR
Aarschotsebaan 316

tegen :

de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur van het Agentschap Inspectie RWO
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Johan Claes
kantoor houdend te 2550 KONTICH
Mechelsesteenweg 160
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 24 december 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de besluiten van 24 oktober 2012 van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur waarbij de verzoeken tot kwijtschelding van de administratieve geldboete die de rekenplichtige van het Herstelfonds op 25 september 2012 oplegde wegens de bij proces-verbaal van 13 september 2011 vastgestelde doorbreking van het stakingsbevel van 20 april 2011 ontvankelijk en deels ongegrond worden verklaard en de opgelegde administratieve geldboete van 5.000,00 euro telkens wordt verminderd tot 2.500,00 euro.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur Ann Eylenbosch heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 22 maart 2013.

Wnd. kamervoorzitter Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Dhr. Rudolf Aerts, zaakvoerder, die verschijnt voor de tweede verzoekende partij, en advocaat Lies Dugardein, die loco advocaat Johan Claes verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Ann Eylenbosch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Verloop van de rechtspleging

3. De eerste verzoekende partij was niet op de terechtzitting aanwezig, noch vertegenwoordigd. Overeenkomstig artikel 4, derde lid van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State dient de vordering tot schorsing in zijnen hoofde te worden afgewezen.

IV. Uiteenzetting van de feiten

4.1. De verzoekende partijen zijn eigenaar/gebruiker/huurder van een onroerend goed aan de Aarschotsebaan 316 te Berlaar, dat volgens het gewestplan Mechelen van 5 augustus 1976 is gelegen in een agrarisch gebied.

4.2. Op 14 januari 2011 wordt door de verbalisanten van de lokale politie mondeling de staking bevolen van het strijdig gebruik van een groene loods, die zonder stedenbouwkundige vergunning is opgetrokken voor het zandstralen en schilderen van metalen en waarin materiaal en materieel wordt opgeslagen. De staking wordt bevolen ten aanzien van alle werken, handelingen en wijzigingen, vermeld in het proces-verbaal van dezelfde datum.

Op 27 januari 2011 bekrachtigt de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur het stakingsbevel:

> "(…)
> Staking strijdig gebruik van een groene loods grotendeels op perceel 664m.
> Zie proces-verbaal voor uitgebreide omschrijving van het misdrijf.
> Op 14/01/2011 werd door een hiertoe bevoegde ambtenaar, mondeling, de staking bevolen van het strijdig gebruik van een groene loods, die zonder stedenbouwkundige vergunning werd opgetrokken voor het zandstralen en schilderen van metalen en waarin materiaal en materieel wordt opgeslagen. De staking werd bevolen ten aanzien van alle werken, handelingen en wijzigingen".

4.3. Op 20 april 2011 geeft de stedenbouwkundig inspecteur een mondeling stakingsbevel aan de eerste verzoekende partij, als volgt verwoord:

> "Omvang staking: De staking werd bevolen ten aanzien van het strijdig gebruik van het perceel voor de opslag van materiaal, materieel en het stallen van voertuigen/aanhangwagens en van het strijdig gebruik van woonhuis en aanhorigheden in agrarisch gebied voor het uitoefenen van een ambachtelijke/industriële activiteit (metaalbewerking)
> Dit betekent dat niet enkel elke bedrijfsactiviteit op het terrein dient gestaakt te worden doch dat tevens elke opslag van materialen en materieel op het terrein en in de opstaande gebouwen dient stopgezet te worden".

Op 28 april 2011 bekrachtigt de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur het bevel tot staking:

> "Strijdig gebruik van het perceel voor de opslag van materiaal, materieel en voertuigen/strijdig gebruik van woonhuis en aanhorigheden in agrarisch gebied voor het uitoefenen van een ambachtelijke/industriële activiteit (metaalbewerking).
> Zie proces-verbaal voor uitgebreide omschrijving van het misdrijf.
> Op 20/04/2011 werd door een hiertoe bevoegde ambtenaar, mondeling, de volgende staking gelast:

De staking werd bevolen met betrekking tot het strijdig gebruik van het perceel voor de opslag van materieel, materiaal en het parkeren van voertuigen. De staking werd tevens bevolen voor het strijdig gebruik van woonhuis en aanhorigheden voor de uitoefening van een ambachtelijke/industriële activiteit.

De staking werd bevolen ten aanzien van alle werken, handelingen en wijzigingen".

4.4. Op 7 september 2011 beveelt dezelfde stedenbouwkundig inspecteur dat, ondanks de stakingsbevelen, het strijdig gebruik wordt verder gezet :

"Stakingsbevel:

Er werd ter plaatse om 10.00 u een mondeling bevel tot onmiddellijke staking gegeven aan Dries Heijlen (. . .). Bovendien werd een schriftelijk bevel aangeplakt aan de gevel van het werkhuis (...)

Omvang staking: de staking werd bevolen ten aanzien van het strijdig gebruik van het perceel (en opstaande gebouwen) in agrarisch gebied voor de opslag van materieel, materiaal en afval, en voor het stallen van voertuigen in functie van een industriële activiteit.

(…)

Machines, materiaal en materieel werden grotendeels uit de productieruimte overgebracht naar een nieuwe locatie (Hellegatstraat 9, Berlaar). Momenteel wordt hier geen industriële activiteit meer uitgeoefend; (het) werkatelier ligt er verlaten bij (...).

Inmiddels komt Dries Heijlen toe. Hij bevestigt dat de activiteit hier werd gestopt en werd overgebracht naar voornoemde andere locatie. Wij wijzen hem erop dat opslag nog steeds aanwezig is en dat voor de verbouwingen aan de hoeve, voor zover we konden nagaan, tot op heden geen regularisatieaanvraag werd ingediend. We delen hem mee dat opslag van materiaal en materieel zonder agrarische bestemming, in bedrijfsgebouwen van een in oorsprong agrarisch bedrijf slechts onder strikte voorwaarden mogelijk is mits het bekomen van een stedenbouwkundige vergunning.

Buiten stellen we vast dat de groene loods werd verwijderd. Verharding en opslag van materieel, materiaal en afval zijn nog aanwezig, evenals overigens het stallen van voertuigen (...)".

Op 13 september 2011 bekrachtigt de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur het bevel tot staking.

"(…)

Strijdig gebruik van het perceel (en opstaande gebouwen) in agrarisch gebied voor de opslag van materiaal, materieel en afval en het stallen van

voertuigen in functie van een ambachtelijke/industriële activiteit (metaalbewerking).

Zie proces-verbaal voor uitgebreide omschrijving van het misdrijf.

Op 07/09/2011 werd hiertoe door een hiertoe bevoegd ambtenaar, mondeling, de volgende staking gelast:

De staking werd bevolen ten aanzien van het strijdig gebruik van het perceel (en opstaande gebouwen) in agrarisch gebied voor de opslag van materieel, materiaal en afval, en voor het stallen van voertuigen in functie van een industriële activiteit, in doorbreking van het stakingsbevel dd. 20/04/2011".

4.5. Op 25 september 2012 beslist de rekenplichtige van het Herstelfonds aan elk van de verzoekende partijen een administratieve geldboete van 5.000 euro op te leggen wegens het doorbreken van het bekrachtigde stakingsbevel van 20 april 2011.

4.6. Op 9 oktober 2012 dienen de verzoekende partijen bij de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur een verzoek in tot kwijtschelding van de opgelegde administratieve geldboeten.

4.7. Op 24 oktober 2012 wijst de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur voor elk van de beide verzoekende partijen het verzoek tot kwijtschelding af. Hij vermindert evenwel de administratieve geldboete voor beide verzoekende partijen tot 2.500 euro.

Dit zijn de bestreden besluiten.

4.8. Op 21 januari 2013 betekent de rekenplichtige van het Herstelfonds aan elk van de verzoekende partijen een door de rekenplichtige op 16 januari 2013 uitgevaardigd en op dezelfde datum geviseerd en uitvoerbaar verklaard dwangbevel.

4.9. De verzoekende partijen hebben niet, binnen een termijn van 30 dagen vanaf deze laatste datum, een met redenen omkleed verzet gedaan tegen dit dwangbevel bij de bevoegde rechtbank (artikel 6.1.50, § 4 VCRO).

V. Ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing

5.1. De verwerende partij betwist de bevoegdheid van de Raad van State om van de vordering tot schorsing kennis te nemen. Ze stelt dat artikel 6.1.50 VCRO voorziet in de mogelijkheid om de beslagrechter te adiëren omtrent de geldigheid van het dwangbevel en om zich tot de rechtbank van eerste aanleg te wenden voor de controle in volle rechtsmacht van de administratieve geldboete. Het is niet vereist om te wachten tot er een dwangbevel wordt uitgevaardigd om zich al tot de laatstgenoemde rechter te wenden. Dit verzet voor de rechtbank van eerste aanleg heeft schorsende werking. Hieruit volgt dat de Raad van State niet bevoegd is.

5.2. De in artikel 6.1.47 VCRO bedoelde ambtenaren, agenten of officieren van de gerechtelijke politie kunnen de onmiddellijke staking bevelen van het werk, van de handelingen of van het gebruik indien zij vaststellen dat het werk, de handelingen of de wijzigingen een inbreuk vormen, vermeld in artikel 6.1.1, of wanneer niet voldaan is aan de verplichting van artikel 4.7.19, §4.

Indien de betrokken werken, handelingen of wijzigingen worden voortgezet in strijd met een door de stedenbouwkundig inspecteur bekrachtigd bevel tot staking, wordt overeenkomstig artikel 6.1.49 VCRO een administratieve geldboete opgelegd.

De artikelen 6.1.49 en 6.1.50 VCRO luiden als volgt:

> "Art. 6.1.49. §1. Onverminderd de bepalingen van afdeling 1, wordt een administratieve geldboete van 5.000 euro opgelegd aan de persoon die handelingen, werken of wijzigingen voortzet in strijd met een door de stedenbouwkundig inspecteur bekrachtigd bevel tot staking, vermeld in artikel 6.1.47, vijfde lid.
>
> De bekrachtigingsbeslissing vermeldt de bepalingen van het eerste lid.
>
> §2. De administratieve geldboete wordt opgelegd door de door de Vlaamse regering aangewezen ambtenaren.
>
> De betrokkene wordt van de beslissing tot het opleggen van de administratieve geldboete in kennis gesteld bij aangetekende brief met bericht van ontvangst.
>
> De Vlaamse regering stelt hieromtrent de nadere regels vast.
>
> §3. De ambtenaren daartoe aangewezen door de Vlaamse regering beslissen over de gemotiveerde verzoeken om kwijtschelding, vermindering of uitstel van betaling van de in § 1 bedoelde geldboeten die de betrokkene bij aangetekende brief tot hen richt.

Het verzoek schorst de bestreden beslissing.

§4. De verzoeken, vermeld in §3, worden binnen vijftien dagen, te rekenen vanaf de datum van de afgifte ter post van de aangetekende brief, vermeld in § 2, tweede lid, gericht aan de daartoe door de Vlaamse regering aangewezen ambtenaren.

§5. De ambtenaren daartoe aangewezen door de Vlaamse regering nemen een beslissing binnen dertig dagen, te rekenen vanaf de datum van het overmaken van het verzoek, vermeld in § 4.

De beslissing van de bevoegde ambtenaren wordt bij aangetekende brief, met bericht van ontvangst, ter kennis gebracht van de indiener van het verzoekschrift. Bij met redenen omkleed aangetekend schrijven, gericht aan de indiener van het verzoek, kan de bevoegde ambtenaar de voormelde termijn eenmalig verlengen met 30 dagen.

§6. Indien binnen de beslissing niet is verzonden binnen de in § 5 gestelde termijn, wordt het verzoek geacht te zijn ingewilligd.

§7. De administratieve geldboete moet worden betaald binnen zestig dagen na de kennisgeving van de definitieve beslissing.

§8. De vordering tot voldoening van de administratieve geldboete verjaart door verloop van vijf jaar, te rekenen vanaf de dag waarop zij is ontstaan.

De verjaring wordt gestuit op de wijze en onder de voorwaarden bepaald bij de artikelen 2244 en volgende van het Burgerlijk Wetboek.

Art. 6.1.50. §1. Bij gebrek aan voldoening van de administratieve geldboete en toebehoren, wordt door de met de invordering belaste ambtenaar een dwangbevel uitgevaardigd.

Dit dwangbevel wordt geviseerd en uitvoerbaar verklaard door de daartoe door de Vlaamse regering aangewezen ambtenaar.

§2. De betekening van het dwangbevel gebeurt bij gerechtsdeurwaarderexploot of bij aangetekend schrijven.

§3. Op het dwangbevel zijn de bepalingen van toepassing van deel V van het Gerechtelijk Wetboek houdende bewarend beslag en middelen tot tenuitvoerlegging.

§4. Binnen een termijn van 30 dagen na de betekening van het dwangbevel kan de betrokkene bij gerechtsdeurwaarderexploot een met redenen omkleed verzet doen, houdende dagvaarding van het Vlaamse Gewest, bij de rechtbank van het arrondissement van de plaats waar de goederen gelegen zijn.

Dit verzet schorst de tenuitvoerlegging van het dwangbevel".

5.3. De bestreden beslissingen zijn beslissingen in de zin van het hiervoor vermelde artikel 6.1.49, § 5, eerste lid VCRO, die zijn genomen over een gemotiveerd verzoek van de verzoekende partijen overeenkomstig artikel 6.1.49, §§ 3 en 4 VCRO, nadat eerder aan hen een administratieve geldboete van 5.000 euro was opgelegd overeenkomstig artikel 6.1.49, § 1 VCRO. De bestreden beslissingen verklaren het gemotiveerde

verzoek ontvankelijk en deels ongegrond en verminderen de opgelegde administratieve geldboete telkens tot 2.500 euro.

5.4. Overeenkomstig artikel 6.1.50, § 4 VCRO kan de particulier aan wie een administratieve geldboete wordt opgelegd, bij wege van verzet tegen een dwangbevel tot betaling van de administratieve geldboete, het Vlaamse Gewest dagvaarden voor de burgerlijke rechtbank.

In de parlementaire voorbereiding werd over deze mogelijkheid van verzet voor de burgerlijke rechtbank het volgende gesteld (Parl. St., VI. Parl., 1998-99, nr. 1332/8, 13):

> "De rechtbank van eerste aanleg oefent een controle met volle rechtsmacht uit op de administratieve geldboete. De administratie heeft de mogelijkheid om de omvang van de sanctie te moduleren en de rechtbank kan een volledige controle uitoefenen op alles wat onder de beoordeling van de administratie valt. Een rechterlijke controle met volle rechtsmacht garandeert dat het systeem van administratieve geldboeten in overeenstemming is met artikelen 10 en 11 van de Grondwet, zoals onlangs nog in een arrest van het Arbitragehof over de BTW-geldboeten bevestigd werd".

Hieruit kan worden opgemaakt dat het de bedoeling was van de decreetgever om te voorzien in een omvattend systeem van rechtsbescherming bij de burgerlijke rechter. Die rechtsbescherming omvat de bevoegdheid om de weigering van kwijtschelding, vermindering of uitstel van betaling te controleren in volle rechtsmacht, aangezien deze elementen behoren tot "wat onder de beoordeling van de administratie valt".

Aldus heeft de decreetgever aan een rechter van de rechterlijke orde de bevoegdheid opgedragen om kennis te nemen van geschillen met betrekking tot deze geldboeten, onder meer voor wat betreft de weigering tot kwijtschelding en de beslissing om de geldboete te verminderen.

Te dezen werd aan de verzoekende partijen op 21 januari 2013 bij deurwaardersexploot een dwangbevel betekend.

De bevoegdheid waarover de rechter van de rechterlijke orde op grond van artikel 6.1.50, § 4 VCRO beschikt, sluit de annulatie- en de schorsingsbevoegdheid van de Raad van State uit. De omstandigheid dat de verzoekende partijen de door de decreetgever voorziene mogelijkheid tot verzet

tegen het dwangbevel voor de rechter van de rechterlijke orde, niet hebben benut, doet niets af aan deze vaststelling.

5.5. De Raad van State is bijgevolg onbevoegd om van de vordering tot schorsing kennis nemen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negenentwintig maart 2013, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Pierre Lefranc, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,

bijgestaan door

Astrid Truyens, griffier.

De griffier **De voorzitter**

Astrid Truyens **Pierre Lefranc**